TOVERI

Länsirannikon suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, ADOLPH SALMI, ARVID NELSON, LAURI MOILANEN.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa.
Telefooni: konttori 365, toim. 832.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:
1 vuosikerta $3.50; 6 kuukautta $1.75; 3 kuukautta $1.00; 1 kuukausi 40c.
SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE
1 vuosikerta $5.50; 6 kuukautta $3.00.

Ilmoitushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmoitukset $1.50 kerta ja nuistoväsyillä $2.00 kerta. Kihla-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutosilmotukset 25 c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahan seurata mukana. Englannin kielestä suomennetaan vapaasti.

SUBSCRIPTION RATES:
IN UNITED STATES AND CANADA:
For 1 year $3.50; For 6 Months, $1.75; For 3 Months, $1.00; For 1 month 40c.

TOVERI
(The Daily Comrade)

The Organ of the Finnish Workers in the Western States. The Only Finnish Daily in the West. Published Daily, Except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Company.
Advertising Rates in effect July 1, 1912, 40 per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.
AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second class matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, Under the Act of March 3rd, 1879.

HUOMATTAVA KIRJATEOS VALMISTUMASSA.

Piakkoin ilmestyy Toverissa kirjateos, TYÖVÄESTÖ POLITIKASSA, jonka tekijä on tunnettu sosialistinen kirjailija. toveri Robert Hunter. Kirja sisältää 186 sivua tekstiä, käsitellen tämän maan työväestön taistelua, varsinkin American Federation of Laborin menettelytapoja. Vaikka teos julaistiinkin lehdessämme pilakertoina, uskomme kuitenkin että jokainen tämän maan työväenliikettä seuraava työläinen haluaa hankkia sen kirjastoonsa, sillä se on välttämätön ei ainoastaan tämän maan työväestön saavutuksiin tutustumiseksi, vaan oppiteaan siinä myöskin, miksi Europan työväestön asema on tätäläistä edullisempi. Hinnat julaistaan myöhemmin. Kirja valmistuu sitomosta muutaman päivän kuluessa.

LÄNNEN TYÖVÄESTÖ JA SOTAVEROJEN LUOVUTUS.

Seattlen Työväenjärjestöjen Keskushallinto (Central Labor Council) hyväksyi muutama päivä sitte pitämässään kokouksessa yksimielisesti allaolevat ponnet, joista päätettiin lähettää ote Washingtonin edustajille kongressissa, senaattoreille, Yhdysvaltain presidentille. Theodore Rooseveltille ja Union League Clubille New Yorkissa. Ponnet kuuluvat:

Koska Union League-nimisen New Yorkissa toimiva yhdistys, joka muodostuu suurkapitalisteista, on hyväksynyt päätöslauselman, jossa suositellaan pakollista asevelvollisuutta tässä maassa, ja

koska täkäläisten jingoistien johtaja, Theodere Roosevelt ajaa yleisen asevelvollisuuden periaatetta tämän maan kansalaisiin nähden, ja

koska Yhdysvaltain presidentti Woodrow Wilson puolustaa kansalaisarmeijaa, joka samoin merkitsisi asevelvollisuutta tämän maan kansalle, ja

koska kaikki edellämainitut selittävät tämän maan työväestön velvollisuuden olevan uhrata henkensä sodissa, joiden julistamiseen heillä ei ole mitään vaikutusta äänillään, ja

koska Europan sota on osoittanut, että kansa sai marssia sotaan kapitalistien jäädessä kotiin, niittämään voittoa sotatarpeitten hankkimisesta ja sotalainoista, ja

koska n. s. valmistautuneisuuden kannattajat eivät ollenkaan ota huomioonsa sitä seikkaa, että nykyajan sodat kysyvät suunnattomasti varoja, ja

koska tämän maan kapitalistit voivat uusia espanjalais-amerikalaisen sodan aikana aiheuttamansa skandaalit, jolloin he myivät hallitukselle korkeista hinnoista väärennettyjä tuotteita, sekä ulosannettujen sotavelkakirjojen avulla hankkivat itselleen kiinnityksen kotiko maahan, senvuoksi olkoon päätetty,

että kongressia täten vaaditaan laatimaan laki, joka oikeuttaa sotaviraston sotatilan vallitessa takavarikoimaan kaikki pankkitalletukset, jotka nousevat yli viiden tuhannen dollarin, samoin kaikki osakkeet ja velkakirjat mitä kukin yksityinen omistaa yli viiden tuhannen dollarin arvosta; kaikki rautatiet, tehtaat, kaivokset, myllyt ja kaikki muut välineet joilla voidaan tuottaa sotatarpeita ja elintarpeita tämän maan asukkaille sotatilanteen vallitessa. Kaikki edellämainitut ovat asetettavat sotaviraston käytettäväksi ilman mitään korvausta niiden omistajille. Tämä on vain sen periaatteen käytäntöön sovelluttamista, jonka mukaan työläisten on annettava henkensä alttiiksi ilman mitään korvausta.

Kuten näkyy, ei läntäläinen työväestö ole varustelua vastaan, edellyttäen että se tapahtuu suunnilleenkaan samanlaisilla perusteilla kaikkiin kansalaisiin nähden. Edellämainittujen vaatimusten taakse on melkein turvallinen kirjoittaa nimensä, sillä kapitalistit eivät luovu kukkaroistaan, ja kuitenkaan eivät nämäkään ehdot vielä asettaisi kapitalistien kannettavaksi samanlaista taakkaa kuin työläisten, sillä kapitalistit säilyttävät vielä henkensä, kun työläisen on sekin uhrattava. Ei ole pelkoa että kongressi ottaa esitystä huomioon.

PUOLUETOIMITSIJOIDEN VALITSEMINEN.

Toissapäivän Raivaajassa oli kirjoitus, jossa käsiteltiin puoluetoimitsijoittemme lähestyviä vaaleja ja arvosteltiin ehdokkaita. Tämä kirjoitus kuitenkin perustui jo nimityksen saaneitten ehdokkaitten luetteloon. Niistä useimmat ovat kieltäytyneet, niiden joukossa useat niistä, joiden valitsemista suositeltiin sanotussa kirjoituksessa. On näin ollen syytä uudelleen ottaa asia käsiteltäväksi.

Presidentinehdokkuuden ovat ottaneet vastaan Allan Benson, Arthur Le Seur, James Maurer ja Seymour Stedman.

Allan Benson lienee eniten tunnettu porvarillisissa aikakauslehdissä ja Appeal to Reasonissa julkaistujen kirjoituksiensa kautta. Suomenkielellä on ilmestynyt hänen kirjansa "Mitä sosialismi todellakin on." Tuntematon ta on, millaisia edellytyksiä hänellä on puhujana ja agitaattorina, jotka ominaisuudet ovat varsin tärkeät seikat huomioon otettaviksi. Hänen kantansa periaatteellisissa kysymyksissä on hyvin yksilöllismielinen ja sinne tänne liitelevä. Emme usko, että Allan Benson olisi sopiva presidentinehdokas. Arthur Le Seur on n.s. People Collegen johtaja ja nykyinen toimeenpanevan komitean jäsen. Hän tuli valituksi toimeensa erikoisesti "radikaalien" ehdokkaana. Mielipiteiltään hän, niinkuin useat "radikaalit" on kokolailla epäselvä. Hän on toimintansa aikana joskus esittänyt hyvinkin revisionistisia käsityskantoja. Seymour Stedman on vanha puoluetoveri, lakimies ammatiltaan. Hänen propagandakyvyistään ei allekirjoittanut tiedä mitään erikoista. Kaikin puolin sopivin presidenttiehdokas on **James Maurer**. Hän on työläinen, kokenut puoluemies, hyvä puhuja ja edistysmielinen unionisti. Hän on Pennsylvanian unioitten valtiojärjestön puheenjohtaja ja Pennsylvanian lainlaatijakunnan jäsen. Voi sanoa, että hän olisi ollut paras presidentti-ehdokas siinäkin tapauksessa että Debs ei olisi kieltäytynyt ehdokkuudesta.

Varapresidentinehdokkaista on lopullisesti jäänyt vain kaksi. Toinen niistä on George Kirkpatrick, — Sota, minkätähden-kirjan kirjoittaja ja toinen Kate Richard O'Hare, Rip Saw lehden toimittaja. Näitten molempien välillä ei ole vaikea valita. Kate Richard O'Hare naisena saattaa saada kannatusta, mutta hänen sosialistinen vakaumuksensa on hyvin kirjavata laatua. **George Kirkpatrick** on mainio propagandamies ja kun hän erikoisesti on tunnustettu anti-militaristina, niin hänen nimittämisensä varapresidenttiehdokkaaksi erikoisesti alleviivaa puolueemme sotavastaista kantaa.

Kansallissihteeriehdokkaita on kaikkiaan neljä: C. Thompson, W. Lanfersieck, A. Germer ja L. Katterfeld. Kaikin puolin yhdyn siihen arvosteluun, mikä Raivaajassa oli Thompsonista ja Lanfersieckista ja jos muita ehdokkaita ei olisi kuin nämä molemmat, niin asettaisin Lanfersieckin Thompsonin edelle, vaikka L:n toiminta puoluesihteerinä ei ole ollut erittäin onnistunut. Katterfeldiä tuskin kukaan vakava sosialisti äänestää. Hän Washingtonin valtiossa ollen on edustanut äärimmäistä houhottavaa ilmassa lentämistä. Hän onkin erikoisesti ilmassalentäjiemme ehdokkaana. Mutta kun **Adolf Germer** on ottamut ehdokkuuden vastaan, niin luulen, että hänessä meillä on sopivin ehdokas, Germer on ensinnäkin ainoa varsinainen työläinen joukossa, — muut ovat lakimiehiä, pappeja ja kirjailijoita. Hän on edistysmielinen unionmies. United Mine Workers järjestön organiseeraajana toiminut kuumimmissa Amerikan luokkataisteluissa ja on useita vuosia ollut puolueemme toimeenpanevan komitean jäsenenä. On vaikea sanoa, miten hän onnistuisi puoluetoimiston laajojen toimistoehtävien hoitajana. Mutta katsoen hänen muihin edellytyksiinsä, luulen, että kannattaisi koetella hänen kykyjään kansallissihteerinä.

Toimeenpanevan komitean jäsenehdokkuuden ovat ottaneet vastaan 31 henkilöä. Meillä ei ole vieläkään käsillä täydellistä luetteloa niiden nimistä, mutta ainakin seuraavat ovat niiden joukossa.

F. Beardsley, Anna Maley, Morris Hillquit, V. Berger, T. Latimer, A. Le Seur, G. Goebel D. Hogan, H. Schluter, A. Simons, J. Spargo, S. Nuorteva, J. Harriman, A. Barth. Muut ovat vähemmän tunnettuja. Näitten allekirjoittaneen mielestä ovat sopivimmat: M. Hilquit, A. Simons, Anna Maley, J. Spargo ja V. Berger.

Victor Bergeria vastaan olisi sanottava yhtä ja toista, sillä epäilemättä hän edustaa jonkun verran revisionista kantaa taktillisissa kysymyksissä. Hän kuitenkin on osoittautunut osaavansa sopusointuisesti toimia silloinkin kun ei ole saanut ajatustaan läpiajetuksi ja hän omaa suuren määrän toimintakokemusta, josta on hyötyä puolue-elämälle.

Vieraskielisten järjestöjen siihteerit ja useat amerikalaiset puoluetoverit kehottivat allekirjoittanutta ottamaan vastaan ehdokkuuden toimeenpanevaan komiteaan. He olivat sitä mieltä, että toimeenpanevassa komiteassa pitäisi olla joku, joka tuntee vieraskielisten työläisten järjestymistapoja ja toimintaa. Itse puolestani tiedän, että toimeenpanevassa komiteassa oleminen vie paljon aikaa, jota ei minulla liiaksi ole ja koituu varsin kalliiksi lystiksi, kun täytyy ainakin neljä kertaa vuodessa käydä Chicagossa. Olen kuitenkin ottanut ehdokkuuden vastaan ja jos tulen valituksi, koetan täyttää tehtävät parhaan vointini mukaan.

Yksi asia on kuitenkin tärkeä, ja se on se, että näihin vaaleihin otetaan osaa mahdollisimman luotisasti ja keskitetään voimat sopivimpiin ehdokkaisiin. Tiedän, että n.s. radikaalit tekevät kaiken voitavansa vallatakseen puolueen toimet. Myös on otettava huomioon, että vaaleissa pitää jokaisen ehdokkaan saada ehdoton enemmistö tullakseen valituksi. Ellei kukaan ensimmäisissä vaaleissa saa ehdotonta enemmistöä, tapahtuu uusi äänestys korkeimman äänimäärän saaneitten välillä. Yhtenäisellä ja tarmokkaalla toiminnalla heti alusta pitäen, säästetään puolueelta uusiintuvista äänestyksistä johtuvat kustannukset.

S. Nuorteva.

Tulisiko sosialistien puoltaa "kansalais-armeijan" muodostamista?

Nykyisin vallitseva varustautuneisuuskiihko tuo esille kysymyksen, olisiko sosialistien kannatettava n.s. kansalais-armeijan muodostamista siten ymmärrettynä, että asevelvollisuus olisi pakollinen kaikkiin kansalaisiin nähden. Kansainvälinen sosialistijärjestö on useissa kongresseissaan asettunut kannattamaan yleistä kansan aseistamista, ja sitä periaatetta noudattaen asettuvat jotkut sosialistit täälläkin samalle kannalle, puhuen "kansanvaltaisesta armeijasta'. Olisi kuitenkin pidettävä mielessä, että n.s. sveitsiläinen systeemi, jonka pitäisi merkitä kansan yleistä aseistautumista, ei enää sitä merkitse sillä Sveitsissäkin on kansa riisuttu aseista, vaikkakin siellä on vielä olemassa sen suuntainen laitos.

Kansan aseistaminen täällä ei tule ollenkaan kysymykseenkään siinä merkityksessä että jokainen kansalainen saisi olla aseissa muulloin kuin harjoituksissa ollessaan; täkäläinen kapitalistiluokka ei uskoisi aseita työläisten haltuun, joten kansalais-armeija sen sanan todellisessa merkityksessä on täällä saavuttamattomissa sen periaatteen mukaan jota porvarimme ajavat, vaikkakin siinä puhutaan kaunissanaisesti sveitsiläisestä systeemistä.

New York Callissa kirjoittaa tunnettu puoluetoveri Algernon Lee, joka nykyisin toimii Randkoulun johtajana, tässä kysymyksessä seuraavaa:

"Chester M. Wright (Callin toimittaja) ja useat muut puolueemme jäsenet pitävät nykyistä tilannetta sopivana sosialisteille agitatsionin alkamiseksi "kansalais-armeijan", eli "asestetun kansakunnan", s.o. kansanvaltaisen miliisin (mikäli mitään asestettu joukko nykyisissä oloissa voi olla kansanvaltainen) perustamiseksi sveitsiläiseen malliin. Olen edellisten kanssa vastakkais ta mielipidettä tässä kysymyksessä.

"Ensinnäkin pyydän kiinnittää heidän huomiotaan siihen seikkaan, että he ovat erehdyksessä ajatellessaan että sellaista armeijaa ei voitaisi käyttää lakkolaisia vastaan. Ei ole tarpeellista esittää mitään teoreettisia todistuksia että siten tosiaankin voidaan tehdä. Lienee tarpeeksi osoittaa että siten on menetelty tällaisen kansanvaltaisen armeijan kotimaassa Sveitsissäkin. Tarvitsee vain lainata, kappaleen vuonna 1913 julaistusta Jean Longuetin teoksesta: "Le Mouvement Socialiste International". Selitettyään että kansan aloite- ja yleisäänestysjärjestelmä ei ole tuottanut Sveitsissä sellaisia tuloksia kuin sen on yleisesti oletettu tuottavan, kirjoittaa Longuet: "Samoin on sotaväen laita, johon saksalaiset ja ranskalaiset sosialistit niin usein vetoovat kansanvaltaisen miliisin mallijärjestönä. Sillä on suuria etuisuuksia vertailussa suurvaltojen kasarmijoukkojen kanssa, mutta ollen kokoonpantuna suurelta osalta yksilöllismielisistä talonpojista, jotka ovat vihamielisiä palkkatyöväestön vaatimuksille, olemme useissa lakkotapauksissa nähneet tämän "kansalais-armeijan" kukistavan työväenluokan joukkoliikkeet sellaisella innostuksella, josta itse ammattisotilaatkin voisivat ylpeillä."

"Vuonna 1905, kuten Sveitsin sosialistipuolueen kertomus Stuttgartin sosialistikongressille osoittaa, oli Sveitsin sosialistipuolue pakotettu panemaan jyrkän vastalauseensa kansalais-armeijan käyttämistä vastaan lakonsärkijänä, ja ainoa mitä sikäläinen puolue voi sen vuotisessa kokouksessaan keksiä sellaista menettelytapaa vastaan, oli kehoitus yksityisille sotilaille olla tottelematta määräyksiä, jossa tapauksessa puolue lupasi niille siveellisen ja aineellisen tukensa milloin tottelemattomat sotilaat joutuisivat vastaamaan teostaan siviilioikeuden edessä. Kuten tapahtumain kulku osoittaa, oli sekä vastalause, että kehoitus tuloksia tuottamatta.

"Tämän lisäksi huomautan vielä, että vaikkakin Amerikan sosialistipuolueen yksityiset jäsenet ovat vuosien kuluessa asettuneet kannattamaan sveitsiläistä sotilasjärjestelmää, ei puolue ole kuitenkaan koskaan asettunut heidän mielipiteittensä kannalle. Kenelläkään ei ole siis oikeutta sanoa että kansalais-armeijan perustamisvaatimus olisi sosialistinen. Useissa Europan maissa on puolueemme esittänyt sellaisen laitoksen perustamista, ei kuitenkaan siten käsitettynä että olisi pitänyt sitä sellaisenaankaan hyväksyttävänä laitoksena, tai edes edullisempana kuin esim. sellainen pieni seisova armeija kuin Yhdyssvaltain, vaan ainoastaan ikäänkuin pienempänä pahana verrattuna kahdesta neljään vuoteen kestävään pakolliseen asevelvollisuuteen sotilaskasarmeissa, jollainen järjestelmä Europan mannermaalla on vallinnut jo kolme tai neljä vuosikymmentä. Olen varma siitä että kukaan europalaisista tovereistamme ei olisi suositellut sellaista järjestelmää käytäntöön täällä.

"Nykyisin kun porvarilliset militaristimme itsekin ylistävät sveitsiläistä systeemiä, sokeroidakseen vaatimuksensa "mannermaisen armeijan" perustamisesta ja sotilasopetuksen käytäntöönottamisesta kouluissa, jonka he ovat asettaneet Amerikan kansan nieltäväksi, ei ole aika edes ehdonalaisestikaan ottaa esille sellaista esitystä puolueemme riveissä. Ei missään tapauksessa ole aika nykyisin sopiva yleiselle agitatsionille sellaisen suunnitelman puolesta, jonka puolueemme on useita kertoja hyljännyt äänettömyydellään, joskaan ei varsinaisilla päätöslauselmillaan.

"Me emme tule saamaan kansanvaltaista armeijaa. Yhdellä kongressimiehellä neljästäsadastakolmestakymmenestäviidestä — 900,000 äänestäjällä 15,000,000:ta ei ole voimaa sellaisen järjestelmän toteuttamiseksi. Jos me johdamme kansan ajattelemaan, että me puolustamme sellaista järjestelmää, pelaamme me suoranaisesti militaristien käsiin.

"Vähemmistökin voi saada suuria aikaan, jos sen ohjelma on selvä ja varma. Koettamalla välttää edessäolevia tosiseikkoja, saadaan pahempia seurauksia kuin olemalla kokonaan toimimatta. Edessämme on nykyisin kysymys siitä, hyväksymmekö vai vastustammeko me esitystä armeijan ja laivaston laajentamisesta? Vihollisemme, luokkamme vihulliset puolustavat sitä, meidän tehtävämme on vastustaa sitä kaikella voimallamme."

Edelläolevassa esiintyy mielestämme selvä ajatus. On mieletöntä ajatella sellaisen kansalais-armeijan perustamista, joka olisi todella kansanvaltainen. Militaristiemme tarkoitus on muodossa tai toisessa ajaa läpi yleinen pakollinen asevelvollisuus ja "mannerarmeijan" tarkoitus on yhtäpaljon turvata teollisuusparooniemme työselkkauksia vastaan, kuin ulkomaisten kapitalistien kilpailuakin vastaan, ellei edellinen olekin melkein pääasiallisena kannustimena työläisten kahlehtimiseksi. Milloin hyvänsä jonkun maan työväestö antautuu "kansanpuolustuksen" nimessä militarismin hyväksi agiteeraamaan, on se astunut liukkaalle polulle, jossa se saattaa taittaa niskansa milloin tahansa. Meillä on vain yksi keino suhtautua militarismiin: vastustaa sitä kaikissa sen esiintymismuodoissa.

Järjestömme asioita

Osastojen jäsenten ja etenkin osastojen organiseeraajain tulisi tarkasti lukea tässä osastossa olevat kirjoitukset. Tässä nim. julkaistaan kaikki järjestömme ja puolueen toimikuntien, piirikomiteain ja valtiokomiteain tiedonannot sekä osastojen viralliset esitykset ja lausunnot erinäisistä asioista.

PÖYTÄKIRJA

pidetty Länsipiirin piirikomitean kokouksessa Astorian s.s. klubin talolla, tammik. 9 p., 1916.

Läsnä olivat: John Mattila, Kalle Niemelä, Frank Niemi, W. W. Waimio, Julius Hyrskymurto ja Tyyne Koski Astpriasta, A. N. Koskela Ilwacosta sekä A. W. Virta Svensenistä.

Sihteeri, Julius Hyrskymurto kutsui kokouksen järjestykseen klo 1:15 j.p.p.

Puheenjohtajaksi valittiin Kalle Niemelä.

Edellisen kokouksen pöytäkirja luettiin ja hyväksyttiin.

Piirisihteerin esitys, että vanha piirikomitea siirtäisi keskenjääneet työnsä uudelle komitealle, esitys hyväksyttiin.

Puheenjohtajaksi valittiin edelleen Kalle Niemelä.

J. Hyrskymurto ehdotti valittavaksi piirikomitean kirjurin v. 1916 vakinaisella palkalla, koska sivutyönä ollen se ei tule kunnollisesti hoidettua. Ehdotti piirikomitean kirjuriksi Tyyne Koskea. Piirikomitea päätti pitää toimen edelleenkin sivutoimena, koettaen hankkia kirjurille sivutyötä niinpaljon, että hän voisi käyttää kaiken aikansa piirin työssä. Piirikomitean kirjuriksi valittiin yksimielisesti Tyyne Koski.

Allekirjoittanut otti paikkansa.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Frank Niemi ja Julius Hyrskymurto.

Piirikirjurilta päätettiin vaatia $500.00 luotettava takaus, joka hänen on hankittava seuraavaan kokoukseen mennessä. Entisen piirisihteerin takaus on voimassa niinkauvan kun nykyinen hankkii takauksen ja ottaa kassan vastaan. Piirikomitean liikenevät varat päätettiin edelleenkin säilyttää Toverissa.

J. Hyrskymurto esitti kassatilin ja tilintarkastajain lausunnon, jonka perusteella tilit hyväksyttiin ja myönnettiin sihteerille tilivapaus.

Otettiin keskusteltavaksi piirikomitean lupaama ylimääräinen palkinto Toverin ja Toverittaren levityskilpailussa, jonka on voittanut Hannan s.s. osasto Wyomingin valtiossa. Velvotettiin piirikomitean kirjuri tilaamaan sen Hannan osastolle.

Otettiin keskusteltavaksi Californian luentokurssien järjestäminen, vaan jätettiin asia pöydälle siksi kunnes saadaan luennoitsioista tieto ja sovitaan ajasta lähemmin Californian valtiokomitean kanssa.

Luettiin Työmieheltä tullut ilmoituslasku v. 1912 vaan kun sihteeri ilmoitti ettei löytänyt sitä piirikomitean tilikirjoista, niin päätettiin jättää se huomioon ottamatta.

Luettiin Sefa Lepistöltä tullut kirje, jossa hän ilmoittaa kirjottaneensa näytelmäkappaleen "Kuparisaarella" nimeltään. Koska hän on kirjoittanut sen piirin palveluksessa ollessaan, niin hän antaisi sen piirikomitean käytettäväksi sillä tavalla, että piirikomitea ottaisi jäljennöksiä ja vuokraisi niitä osastoille. Piirikomitea päätti ottaa tarjouksen kiitollisuudella vastaan ja valitsi kolmihenkisen komitean tarkastamaan kappaletta. Komiteaan tulivat F. Niemi, J. Mattila ja J. Hyrskymurto.

Luettiin Wyom. v. komitean kirjelmä, jossa he ilmoittivat lainanneensa tov. Olsonin luennoitsiapalkkioksi $50.00 ja kun he nyt tarvitsevat rahaa sen takaisin maksamiseen, niin pyysivät he piirikomitean maksamaan mainitun summan. Piirikomitea päätti maksaa sen.

Luettiin Park City s.s. osaston kirjelmä, jossa he palauttavat L. p. edustajakokousveromerkit takasin pyytäen vero-vapautta. Päätettiin lähettää heille veromerkit uudelleen ja jätettiin kirjurin huoleksi selostaa heille asiaa.

Kirjuri velvotettiin tekemään vaalialuejako ensikevännä pidettävää piirikokouksen edustajavaalia varten, sekä kutsumaan Astoriassa olevat piirikomitean jäsenet tarkastamaan sen ennen julkaisemista. Osastoille päätettiin lähettää kiertokirje piirikokouksen osanotosta, ehdokkaiden nimittämisestä y.m. alkuvalmistuksista.

Keskusteltiin mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä sellaisten osastojen suhteen, jotka eivät ole suorittaneet piirin edustajakokousveroa. Päätettiin antaa aikaa tuhtik. 1 p:ään ja kieltää kaikki piirin oikeudet niiltä osastoilta, jotka eivät ole siihen mennessä veroa suorittaneet.

Julius Hyrskymurto velvotettiin keskustelemaan Toverin johtokunnan kanssa kokousajasta, että molemmat kokoukset tulevat samaan aikaan.

Toverin johtokunta pyysi L.p. komitean valitsemaan yhden jäsenen palkintotuomariksi Toverissa parhaillaan olevaan kirjotuskilpailuun. Valittiin palkintotuomariksi John Mattila.

J. Hyrskymurto ehdotti että piirikomitea ostaisi kirjotuskoneen, jonka tov. Kunnari myisi komitealle $50.00 viiden dollarin kuukausimaksulla. Kone päätettiin ostaa.

Otettiin keskusteltavaksi agitatsionityön järjestäminen. Päätettiin, että lähetetään komitean kirjuri kahden kuukauden puhujamatkalle North Portiin, Wash., ja Länsi-Canadaan y.m. Päätettiin kääntyä Canadan s.s.j. ja Toverin johtokunnan puolcen pyytäen heidän ottamaan osaa matkakustannusten konvaamiseen. Samalla päätettiin lähettää kirjuri puhujamatkalle, niinpian kun hän töiltään joutuu, Portlantiin ja ympäristölle. Päätettiin maksaa hänelle matkapäiviltä $2.00 ja matkakustannukset. Kirjallisuus ja lehti prosentti ja kolehdit tulevat piirikomitealle

Kokous loppui kello 4 i.p.
Kokouksen puolesta,
Tyyne Koski, L.p.k. kirj.

Olemme tarkastaneet ylläolevan pöytäkirjan ja hyväksymme sen. Astoria, tammik. 11, 1916.
Julius Hyrskymurto,
Frank Niemi.
Pöytäkirjantarkastajat.

Yleisiä uutisia

AMERIKALAISET HYÖKKÄÄVÄT MEKSIKOON.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta.)

sesta aseellisen sekaantumisen toimeenpanoon.

Meksikolaisia sotilaita suojelemaan amerikalaisia teollisuuslaitoksia Meksikossa.

El Paso, Tex. 12 p. tammik. — Juarezista on lähetetty 75 sotilasta käsittävä sotaväenosasto Madero Lumber Co:n työpaikoille läntiseen Chihuahuaan. Sanotun, amerikalaisten rahamiesten omistaman sahamylly-yhtiön vakuutetaan omistavan vähintäin 9 miljoonaan dollarin arvosta metsä- ja mineraalirikkauksia.

Amerikalaisen ilminnäkijän kertomus tapahtuksesta.

El Paso, Tex. 13 p. tammik. — Tänne saapunut Thomas B. Holmes on kertonut siitä miten amerikalaisten surmaaminen tapahtui. Kaikki olivat matkalla junalla, jonka pysäytti noin 200 miehinen meksikolainen joukko joka heti asetti amerikalaiset erilleen muista ja ryöstettyään heidät ammuttivat jokaisen alas. Holmes yhdessä kolmen muun toverinsa kerralla olivat lähteneet pakoon, jolloin heitä takaa-ajamaan oli lähtenyt 15 miehen suuruinen meksikolaisjoukko, minkä lähettämältä kuulasateelta ei pakenijoista pelastunut muut kuin Holmes. Amerikalaisilla oli mukanaan 20,000 pesosta ($85,000) rahaa ja kaikenlaisia tarpeita, jonka Villan sotilaat kaikki ryöstivät haltuunsa saaden epäilemättä tyydyttävän saaliin. Raha oli tarkoitettu Santa Ysabelin kaivosten työmiesten palkanmaksuksi.

Ruumiit tuotu El Pasoon. Yleinen mielenkuohu vallitsee.

Kun Santa Ysabelissa meksikolaisten surmaamien amerikalaisten ruumiit piti saapua tänne tänään kerääntyi rautatieasemalle sellainen väen tungos, että poliisit peljäten vakavia rettelöitä syntyvän määräsivät ruumiit kuljettavan junan viedä ruumiit Santa Fe rautatien rahtiasemalle, josta ruumiit toimitettiin paikallisiin hautaustoimistoihin. Yleinen mielenkuohu vallitsee niin, että poliisiviranomaisten on täytynyt varoittaa kaikkia meksikolaisia, jotka eivät ole El Pasossa yleisesti tunnettuja pysymään pois kadulta, koska helposti voi käydä niin, että amerikalaiset kiihkoissaan käyttävät väkivaltaa.

Amerikalaiset kaivantojenomistajat muodostavat "vapaaehtoisen armeijan puhdistamaan Meksikoa.

El Paso, 13 p. tammik. — Täällä pidetyssä kokouksessa on pantu alulle puuha lähettää vapaaehtoisista asestetusta amerikalaisista 1,000 miehen suuruinen joukko puhdistamaan Meksikoa rosvausta harjoittavista sissijoukoista. Retkikunta aikoo pyytää Carranzan hallituksen suostumusta siihen. Vapaaehtoisia on jo tarjolla huomattava määrä.

Kaivannot seisomaan ja amerikalaiset palaavat pois.

Kaivantoyhtiöitten liikkeenhoitajien kesken pidetyssä yhteisessä neuvottelukokouksessa päätettiin, että kaikki amerikalaisten

TOVERIN JA TOVERITTAREN SEINÄKALENTERIA

on lähetetty kaikille paikkakunnille jokaista tilaajaa kohden. Ne ovat kulujen säästämiseksi lähetetyt asiamiehillemme, joiden toivomme jakavan ne tilaajille. Siten voivat he useassa tapauksessa olla tilaisuudessa uudistaa tilaus, joka on pian loppumassa. Osastojen pyydetään valvomaan että asiamiehet jakavat nämä kalenterit tilaajille ja tilaajat voivat itsekin kysyä asiamiehiltä niitä. Sellaisille paikkakunnille joilla ei ole asiamiehiä, lähetämme kalenterin jokaiselle tilaajalle, joka sellaista pyytää.

VIKA ALKUPERÄISESSÄ